

BILI SMO V KS VRHOVCI

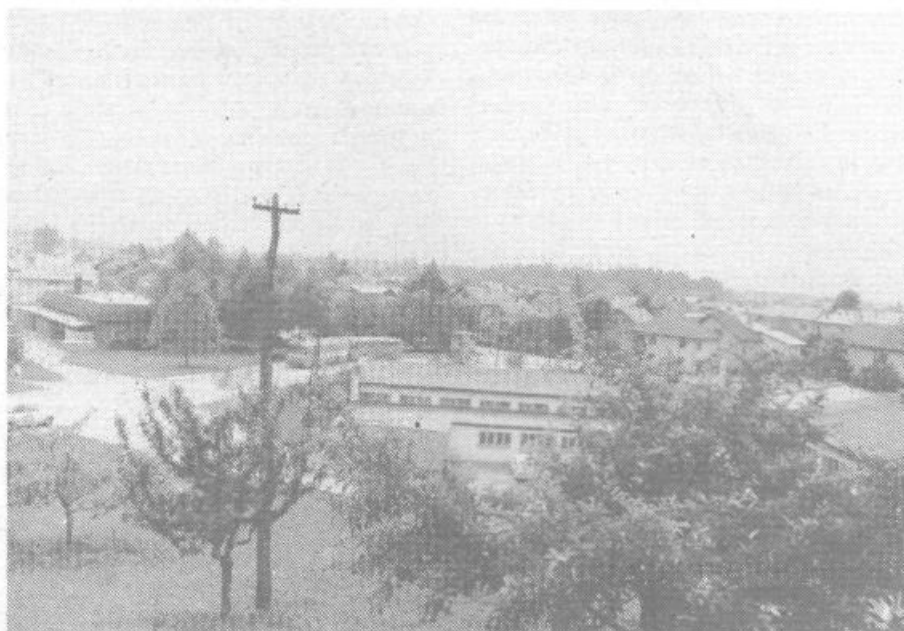
Veliko načrtov za nadoknadenje zamujenega

Dosedanji razvoj krajevne skupnosti Vrhovci je za seboj puščal mnoge nerešene probleme. Na prvi pogled morda res niso veliki, so pa skorajda življenjskega pomena za krajanje, ki jih zadevajo. Vedno znova prihajajo na dan na vseh zborih krajanov. Krajevna skupnost skuša zamujeno kar najhitreje nadoknaditi, vendar velikokrat naleti na gluha ušesa in na birokratizem pri zunanjih faktorjih. Ko smo jih obiskali, so spregovorili predvsem o tistih problemih, ki jih znotraj krajevne skupnosti ne morejo razrešiti.

F. Tomšič: »Pred 50 leti so bili Vrhovci majhno nerazvito naselje. V letih 1963–65 so se pričeli pozidavati na osnovi urbanističnega načrta razvoja. Do danes je naselje po osnovnem programu skorajda v celoti zazidano. To je izrazito delavsko naselje brez pomembnejših gospodarskih organizacij. Imamo le kmetijsko posestvo, trgovino in precej obrtnikov. Krajevna skupnost šteje okoli 3500 prebivalcev med katerimi je 1741 volilnih upravičencev. V zadnjem času smo dobili tudi nekaj kmetov, ko smo »premaknili« mejo s Kozarjami. V osnovi šoli Vlado Miklavc je 32 oddelkov, ki imajo dvoizmenski pouk in v perspektivi ne morejo načrtovati celodnevni pouk. Otroško varstvo je le deloma urejeno. Vrtec je tri leta po dograditvi že pretesen, možnosti za razširitev pa ni. Od 139 prošenj so na primer lahko sprejeli v varstvo le 38 otrok. Iz prvega samouprispjevka smo dobili prizidek k šoli in VVZ. Družbena dejavnost je precej pestra. Nekateri tovrstne organizacije imamo skupaj s KS Brdo.«

I. Peternel: »Samoupravna organiziranost je rastla tako kot Vrhovci. Imeli smo skupno delegacijo z Brdom, ugotavljamo pa, da smo uspešnejši, odkar imamo svojo delegacijo.«

F. Tomšič: »V začetku je bila organiziranost še nedograjena. Naša komunalna opremljenost je zelo slaba. Ceste in ulice so vse, razen ene, makadamske. Tudi ulična razsvetljava

Vrhovci – pogled na del naselja

va je »na psu«. Na prvi pogled pa dajejo Vrhovci vtis večje tovrstne urejenosti, kot je v resnici.«

Partizanska baza

A. Rožič: »To je star partizanski kraj. Tu so zrastle številni naši borci, med njimi tudi bratje Miklavci. Ta napredni duh je ostal do danes, ko smo samoupravno organizirani, homogena celota, ki se razume med seboj in smo pripravljeni delati. Na zborih občanov se iz leta v leto ponavljajo enaka vprašanja glede reševanja problemov. Tako si na primer želimo lasten družbeni dom, ker smo sedaj najemniki. Mladina nima prostora, kjer bi se sestajala. Po osnovni šoli se razgubijo. Želeli bi, da bi mladinci čutili pripadnost kraju, ker je to perspektiva naše uspešnosti v prihodnje.«

M. Vizjak: »Pozitivni zametki povezovanja mladih so v taborniški organizaciji.«

S. Žerovnik: »Po osvoboditvi je bila mladina na Vrhovcih zelo aktivna.«

I. Čeak: »Takrat so bili domačini, danes pa smo zbrani z vseh vetrov. Mladina, ki jo imamo, ni zrastle tukaj.«

I. Vovk: »Tudi danes bi bili aktivni, če bi se imeli kje zbirati.«

M. Vizjak: »Ves čas smo ohranili

stike z Miklavčevo mami. Njena smrt nas je zelo prizadela.«

F. Tomšič: »Tu je nastalo jedro Dolomitskega odreda. Bilo je ogromno ilegalnega dela. Imeli smo celo tiskarno. Bili smo zelo povezani z OF.«

A. Rožič: »Razlik med staroselci in priseljenci ni. Izredno lepo se oboji vključujejo v življenje in delo krajevne skupnosti.«

V razgovoru so sodelovali:

Jože Peternel, predsednik skupščine KS, Antonija Rožič, predsednica krajevne konference SZDL, Ivan Grebenc, predsednik sveta KS, Stane Žerovnik, podpredsednik sveta KS, Matjaž Vizjak, predsednik komisije za informiranje, France Tomšič, predsednik komisije za statutarne zadeve in kadre, Janez Vovk, načelnik narodne zaščite, Ignac Čeak, načelnik civilne zaščite, Pavla Rojc, tajnica krajevne skupnosti.

Komunalne težave

I. Grebenc: »Danes smo zazidana krajeva skupnost. Še odprti prostori so z novo avtocesto onemogočeni za zidavo. Krajanje so svoje domove uredili in sedaj gledajo tudi čez ograjo: kaj je z asfaltom, razsvetljavo, kanalizacijo? Trenutno imamo trgovino, vodovod, deloma urejeno kanalizacijo, telefon, avtobus, regulirano Gradaščico in tudi nekaj parkovnih površin. To ni malo, vendar ni smo zadovoljni. Spoštujemo minule napore vendar kraj zahteva korak naprej za večji družbeni standard. Okolje je čisto, ker nimamo industrije. Upamo, da obvoznica ne bo pokvarila ozračja. Smo pa proti takim objektom, kot je na primer asfaltna baza, ki je tudi problem Brda in verjetno tudi Rožne doline. V srednjeročnem obdobju bi radi iz Vrhovcev naredili prijeten bivalni kraj z urejeno okolico. Zato bomo morali urediti kanalizacijo tudi za približno 100 hiš, ki je še nimajo. Ti načrti so že tri leta v vseh mogočih planih, narejeno pa ni še ničesar in verjetno bo tako še 1981. leta. Problem je predvsem zato, ker so brez kanalizacije višjeležeči deli in se kanalizacija razliva po ravnam prav tako naseljenem delu.«

J. Peternel: »Prav ti ljudje, ki so brez kanalizacije pa plačujejo zem-

ljiški prispevek prve stopnje.«

I. Grebenc: »Radi bi se rešili tudi makadamskih cest. Veliko ljudi je pripravljeno plačati asfalt, vendar ni dokumentacije in to je največja ovira. Velik problem je tudi onesnaževanje okolja. Vse bolj postajamo odlagališče drugih. Lani smo imeli akcijo čiščenja ob Gradaščici in smo pobrali marsikaj od štedilnika do avtomobila. Letos pa bomo, kot kaže, morali to znova ponoviti.«

M. Vizjak: »Krajevna skupnost tudi nima svojega družbenega doma. Krajanje so sami pokazali veliko razumevanja. Tako nam je dal prostor kjer smo trenutno, v najem Jože Berdnik za minimalna sredstva. Prej smo se zbirali po kuhinjah.«

A. Rožič: »Pred krajevno skupnostjo je ogromno nalog, vendar ne dobimo dovolj sredstev. Tisto, kar imamo skušamo čimbolj raztegniti, da bi vse pokrili. V Ljubljani imamo dokaj različne krajevne skupnosti. Ene so bogate, druge, kot na primer mi, pa živijo od glavarine. Zaposlenega imamo le tajnika in pol človeka, ki se ukvarja s SLO. Vsi ostali pa imamo za delo veliko entuziazma.«

F. Tomšič: »Dostop do vrtca, to je Cesta XIX. je že nekaj let v programih razširjene reprodukcije Ljubljane. Sredstva, ki so potrebna pa medtem rastejo. Tako so se od 1,3 povečala na 2,32 milijona dinarjev. Tudi druge ceste so v zelo slabem stanju. Meteorna kanalizacija ni urejena in se ob večjih nalivih srečujemo s poplavi. Cesta Dolomitskega odreda, na primer, je brez pločnikov in nerazsvetljena, čeprav je zelo prometna.«

Vsi prisotni so izrekli vrsto kritik na račun neuresničevanja sprejetih sklepov na višjih forumih, »padanja« iz programov in nekorektnega odnosa občinske in mestne administracije.

Načrti

J. Peternel: »Na zborih občanov se počutimo kot na zatožni klopi.«

A. Rožič: »Ker se nič ne premakne ljudje marsikdaj sploh več ne pridejo.«

S. Žerovnik: »Krajanje so pripravljene sami marsikaj urediti, vendar tega ne smejo. Strokovne službe bi morale bolj prisluhniti krajanom.«

I. Grebenc: »V srednjeročnem obdobju, ki je pred nami, bomo najprej skušali pridobiti vsaj potrebno dokumentacijo. Kaj in koliko bomo naredili, pa ne moremo točno reči. Tako naj bi med drugim pri jezu uredili rekreacijske površine. Tu naj bi stal tudi dom KS Vrhovci. Pri občinski TKS smo že našli razumevanje. Ocenjujemo tudi, da bi morali čimprej sanirati grad Bokalci. Kmalu obnova ne bo več možna, ker bo propadel. Prav gotovo pa bi tu lahko bila lepa turistična točka nad obvoznico.«

I. Grebenc: »Industrije si ne želimo, podpirali pa bomo razvoj drobne obrti. Že sedaj obrtniki sodelujejo pri reševanju krajevne problematike. Posodobiti bi morali trgovino. Upamo tudi, da bodo z reševanjem problemov v drugih krajevnih skupnostih, razbremenjeni tudi naš vrtec, šola in trgovina.«

Veliko so še pripovedovali. Posebno pozornost so posvetili tudi obrambnim pripravam, kjer imajo precej uspehov in uspešno sodelujejo tudi z delovnimi organizacijami na njihovem terenu.

IVO BREČIČ

Tudi do VVZ Vrhovci vodi slaba makadamska pot!